

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010062
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6218010062.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Jána Bobora v trestnej veci obžalovaného B. Q. za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr.zák. na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. júna 2019, o odvolaní okresného prokurátora vo Zvolene a obžalovaného B. Q. proti rozsudku senátu Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/20/2018 zo dňa 27.12.2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/20/2018, zo dňa 27.12.2018.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

u z n á v a z a v i n n é h o

obžalovaného B. Q., nar. XX.XX.XXXX vo H. L., trvale bytom H. L., N. V. XXXX/XX, občana SR, že

najneskôr od leta 2014 do 13.03.2015 bez príslušného povolenia si od presne nestotožnených osôb a nezistenú sumu nakupoval v rôznych množstvách G. a sušinu rastliny rodu V. spoločne s F. L. a následne B. Q. omamné a psychotropné látky prechovával v byte č. XX na adrese H. L., T. XXX/XX, kde ich vážil, balil na jednotlivé dávky a po telefonickom dohovore distribuoval formou predaja medzi konzumentov v meste H. L. a to osobne a aj za pomoci F. L. za cenu 20,- € za dávku G. a 10,- € za dávku rastlín rodu V., kde k predaju dochádzalo najčastejšie vo H. L. pred bytom č. XX na ul. T. č. XXX/XX a v rodinnom dome na N. V. č. XXXX/XX a takto predal K. N., nar. XX.XX.XXXX jednu dávku G. v presne nezistený deň a A. I., nar. XX.XX.XXXX niekoľko dávok G. v rokoch 2014-2015 v presne neurčené dni, pričom dňa 13.03.2015 v byte č. XX na ul. T. č. XXX/XX vo H. L. prechovával v chladničke 39,6 g G., v G. peňaženke na stolíku v predsieni 26 papierových skladačiek, každá s obsahom 0,15 g G., spolu 3,90 g G., 5 sáčkov s obsahom 4,974 g sušiny rastlín V. s obsahom 21,7 % hmotnostných účinnej látky F., pričom celkové množstvo 43,5 g G. zodpovedá najmenej 532 obvyklým jednorazovým dávkam, množstvo 4,974 sušiny rastlín rodu V. zodpovedá 10 obvyklým jednorazovým dávkam, pričom G. je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov, rastliny rodu V. sú uvedené v I.skupine omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1988 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov, látka F. je uvedená v I.skupine omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1988 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov,

t e d a

neoprávnene kúpil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku

č í m s p á c h a l

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr.zák.

z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm.a / Tr. zák. sa obžalovanému B. Q. výkon trestu podmiennečne odkladá a zároveň sa u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. sa obžalovanému ustanovuje skúšobná doba na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, 3 písm. c/ Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávať sa s ods. F. L., nar. X.XX.XXXX, bytom H. L., Q. D. XXXX/XX.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á trest prepadnutia vecí a to: mobilný telefón zn. U. IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilný telefón zn. E. IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilný telefón zn. E. IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilný telefón zn. U. IMEI: X-XXXXXXXXXXXXXXXXX IMEI: X-XXXXXXXXXXXXXXXXX, G. koženková peňaženka.

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

V predmetnej trestnej veci krajský súd už opakovane rozhodoval o vine a treste obžalovaného B. Q.. V pôvodne podanej obžalobe, ktorá bola podaná dňa 11.11.2015 pod sp.zn. 1Pv 64/15/6611-110 na obžalovaného B. Q. a F. L., a to v prípade obžalovaného B. Q. za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) a na obžalovaného F. L. za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr.zák., v prípade obžalovaného F. L. už bola vec právoplatne ukončená dňa 09.11.2016, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý v zmysle § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, 2 Tr.zák. mu bol podmiennečne odložený a uložená mu bola skúšobná doba 3 rokov s probačným dohľadom. Súčasne F. L. bolo uložené i obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby, a to v zmysle ust. § 51 ods. 3 písm. b) Tr.por. (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/118/2016 (4To) zo dňa 11.11.2016 (č.l. 838-839).

Vo vzťahu i obžalovanému B. Q. bola vec pôvodne právoplatne ukončená rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/118/2016 zo dňa 11.01.2017, kedy mu bol uložený podľa § 172 ods. 1 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a súčasne v zmysle ust. § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Tr.zák. výkon trestu odňatia slobody bol podmiennečne odložený a súdom bol obžalovanému uložený probačný dohľad nad správaním obžalovaného B. Q. v skúšobnej dobe. Súčasne Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. ustanovil obžalovanému B. Q. skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov a uložil mu podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr.zák. obmedzenie stretávať sa so spoluobžalovaným F. L., nar. XX.XX.XXXX.

Predmetný právoplatný rozsudok vo vzťahu k obž. B. Q., bol napadnutý dovolaním generálneho prokurátora SR, kde Najvyšší súd SR pod sp.zn. 3Tdo/56/2017 zo dňa 28.02.2018 rozsudkom zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11.01.2017 sp.zn. 3To/118/2016 s tým, že bol porušený zákon v prospech obvineného B. Q., ako aj rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad a súčasne Najvyšší súd SR v zmysle ust. § 388 ods. 1 Tr.por. Krajskému súdu v Banskej Bystrici prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/56/2018 (4To) zo dňa 10.05.2018 bolo v zmysle hore uvedeného rozhodnutia o dovolaní znovu rozhodované o odvolaní Okresného prokurátora vo Zvolene a obžalovaného B. Q. proti rozsudku senátu Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/115/2015

zo dňa 24.08.2018, pričom Krajský súd v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 3 Tr.por. zrušil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/115/2015 zo dňa 24.08.2016 a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil vec Okresnému súdu Veľký Krtíš, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podstatou takéhoto postupu krajského súdu akceptujúc rozhodnutie Najvyššieho súdu SR bola skutočnosť, že rozsudok prvostupňového súdu neobsahoval riadne zdôvodnenie, a to čo sa týka skutkových zistení, pričom absentujú tiež úvahy o hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporujú, a tiež úplne absentuje, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Osobitne pritom krajský súd poukazuje na to, že prvostupňový súd napriek opakovanej argumentácii obhajcu o nezákonnosti dôkazov vykonaných v prípravnom konaní v odôvodnení rozsudku nerozvedol svoj záver o hodnotení dôkazov z hľadiska legality, neobsahuje tiež vyhodnotenie rozporov vo výpovediach svedkov, neobsahuje zdôvodnenie, prečo neuveril prvostupňový súd napríklad výpovedi K. N. na hlavnom pojednávaní a prečo uveril výpovedi z prípravného konania a pod. Rozsudok taktiež podľa názoru krajského súdu neobsahuje závery prvostupňového súdu o procesnej použiteľnosti dôkazov, kde skutok napriek svojej rozsiahlosti, ktorý ustálil prvostupňový súd je viac než nepresný, a to z hľadísk preukázania skutkových okolností. V tejto súvislosti krajský súd akcentuje skutočnosť, že skutkové závery musia v plnom rozsahu zodpovedať vykonaným dôkazom, kde v rozhodnutí prvostupňového súdu úplne absentuje zhodnotenie dôkazov napr. v tom smere, kde nakupoval obžalovaný nedovolené látky, kadiaľ ich prevážal, kde konkrétne ich triedil a spracovával (úplne bolo vylúčené, že by obžalovaný robil niečo s drogami v mieste trvalého bydliska) a pod. Za zásadný nedostatok krajský súd tiež považoval argument obhajcu uvedený v odôvodnení obvolania, že prvostupňovým súdom nebol vykonaný dôkaz ohľadne komunikácie s mobilnými telefónmi, že neboli prečítané prepisy zvukových záznamov, kde tieto závery prevzal prvostupňový súd do svojich skutkových záverov. Rovnako sa prvostupňový súd nevysporiadal s argumentáciou obhajcu o výsluchoch svedkov a spoluobžalovaného F. L. bez prítomnosti obhajcu, a to v počiatočných fázach dokumentovania predmetnej trestnej činnosti, t.j. bezprostredne po zadržaní podozrivého B. Q., kedy aj ďalší svedkovia, ako napr. F. L. a Q. D. vypovedali pod vplyvom návykových látok.

Po hore uvedenom procesnom postupe a po novom nápade veci prvostupňovému súdu s poukazom na skutočnosť, že zákonná sudkyňa medzičasom odišla do dôchodku, predmetná vec bola generátorom pridelená dňa 14.03.2018 inému senátu Okresného súdu vo Veľkom Krtíši. Po vykonanom dokazovaní v dňoch 30.08.2018, 11.10.2018, 22.11.2018 a 27.12.2018 prvostupňový súd rozhodol rozsudkom s tým, že obžalovaný B. Q. je vinný, že najskôr od leta 2014 do 13. 03. 2015 bez príslušného povolenia si od doposiaľ presnejšie nestotožnených osôb v okresoch F., E., M. a iných kúpil za nezistenú sumu v rôznych množstvách G. a sušinu rastliny rodu V., ktoré látky minimálne v 4 prípadoch previezol spolu s F. L. zo E. cez U., Q. U. T., Q., N. až do H. L. osobným motorovým vozidlom, ktorého vodičom bol F. L., v 2 prípadoch pod zámienkou prevozu podporných látok na cvičenie, na prepravu použil C. L., nar. XX. XX. XXXX, ktorý na požiadanie B. Q. previezol látky z mesta F. cez U., Q., N. do H. L., nemajúc vedomosť o charaktere prevážanej látky, následne B. Q. omamné a psychotropné látky prechovával v byte č. XX na adrese H. L., T. XXX/XX, kde ich vážil, balil na jednotlivé dávky a po telefonickom dohovore distribuoval formou predaja medzi konzumentov v meste H. L., a to osobne a aj za pomoci F. L. za cenu 20,- Eur za dávku G. a 10,- Eur za dávku rastlín rodu V., kde k predaju dochádzalo najčastejšie vo H. L. pred bytom č. XX na ul. T. č. XXX/XX a v rodinnom dome na N. V.. XXXX/XX a takto predal K. N., nar. XX. XX. XXXX jednu dávku G. v presne nezistený deň a A. I., nar. XX. XX. XXXX niekoľko dávok G. v rokoch 2014 - 2015 v presne neurčené dni, pričom dňa 13. 03. 2015 v byte č. XX na ul. T. č. XXX/XX vo H. L. prechovával v chladničke 39,6 g G., v G. peňaženke na stolíku v predsieni 26 papierových skladačiek, každá s obsahom 0,15 g G., spolu 3,90 g G., 5 sáčkov s obsahom 4,974 g sušiny rastlín rodu V. s obsahom 21,7 % hmotnostných účinnej látky F., pričom celkové množstvo 43,5 g G. zodpovedá najmenej 532 obvyklým jednorazovým dávkam, množstvo 4,974 sušiny rastlín rodu V. zodpovedá 10 obvyklým jednorazovým dávkam, pričom G. je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, rastliny rodu V. sú uvedené v I. skupine omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle Zákona č. 139/1988 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, látka F. je uvedená v I. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov.

Obžalovaný B. Q. teda neoprávnene kúpil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku, čím spáchal zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c/, d/ Tr. zák., a za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a zároveň mu súd uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ustanovil skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky a podľa § 51 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák. obžalovanému uložil i obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávať sa s odsúdeným F. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. L., Q. D. XXXX/XX. Podľa § 60 ods. 1 písm. a), c) Tr. zák. sa obžalovanému uložil taktiež trest prepadnutia vecí a to elektronickú váhu H. farby zn. T., digitálnu mikrováhu (Y. D. E.), digitálnu mikrováhu zn. G., mobilný telefón zn. U. IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilný telefón zn. E. IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilný telefón zn. E. IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, mobilný telefón zn. U. IMEI: X-XXXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI: X-XXXXXXXXXXXXXXXXX, G. koženkovú peňaženku s preukazom poistenca a 4 ks kariet, 3 ks bankoviek nominálnej hodnoty 1.000,- HUF sériové čísla U. U. U. a zaistenú finančnú čiastku vo výške 1.433,- Eur uloženú na účte Okresnej prokuratúry Zvolen.

Po vykonanom dokazovaní na hlavných pojednaniach konštatuje prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, že sa venoval v zmysle pokynu Krajského súdu v Banskej Bystrici i skutočnostiam, kde mal obžalovaný B. Q. nakupovať nedovolené látky, kadiaľ ich mal prevážať, kde ich triedil a spracovával. Tieto skutočnosti sa podľa jeho názoru nepodarilo dokazovaním zistiť, nakoľko obžalovaný B. Q. využil svoje právo odoprieť vypovedať a svedok F. L. sa už na nič nepamätal, nespomenul si ani na trasu, ktorou sa mal prepravovať tovar a ostatní vypočutí svedkovia nemali vedomosť o tom, či sa obžalovaný živí drogovou činnosťou a odkiaľ tovar získaval, keďže boli konzumentmi. Ďalej prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazuje na skutočnosť, že žalujúci prokurátor neunesol dôkazné bremeno na hlavnom pojednaní, keďže neboli preukázané kvalifikačné znaky pre posudzovanie protiprávneho konania obžalovaným B. Q. v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr.zák., nakoľko kontradičným dokazovaním na hlavnom pojednaní neboli produkované žiadne usvedčujúce dôkazy, že sa tohto konania mal dopustiť na viacerých osobách a po dlhší čas. V tomto smere potom prvostupňový súd upravil i výrok skutku obžaloby, kde rovnako s poukazom na výpoveď svedka B. Q. E. vypustili skutočnosť, že by obžalovaný B. Q. prechovával nedovolené látky v rodinnom dome vo H. L. na ulici N. V. XXXX/XX.

V odôvodnení rozhodnutia ďalej prvostupňový súd v súvislosti so záznamami telekomunikačnej prevádzky s pripojenými prepismi záznamov konštatuje, že najmä záznamy z 13.08.2015 a 24.08.2015 v žiadnom prípade nemožno považovať za dôkaz zodpovedajúci ust. § 115 ods. 6 (pravdepodobne Trestného poriadku). Podľa názoru prvostupňového súdu, aby bolo možné použiť takéto záznamy telekomunikačnej prevádzky ako dôkaz, sa vyžaduje doslovný prepis záznamu, pričom tieto z 13.08.2015 a 24.08.2015 podpísané riaditeľom D. R. H.L. túto zákonnú požiadavku nespĺňajú, a preto ich nemožno považovať za dôkaz použiteľný pre potreby trestného konania v predmetnej trestnej veci. Okrem toho k týmto záznamom boli pripojené aj doslovné prepisy hovorov, ale sú len potvrdené nečitateľným podpisom neznámej osoby označenej ako ich spracovateľ čo rovnako nezodpovedá zákonnej požiadavke. V tejto súvislosti súd konštatuje, že aj keď predmetné dôkazy prečítal na hlavnom pojednaní, pri rozhodovaní na ich obsah prihliadnuť nemohol, nakoľko ich považoval za dôkaz získaný nezákonným spôsobom.

V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prvostupňový súd poukazuje na skutočnosť, že v prípade obžalovaného B. Q. zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to v zmysle ust. § 36 písm. j) Tr.zák., t.j., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a žiadnu priťažujúcu okolnosť, pričom vzal v úvahu i skutočnosť, že obžalovaný B. Q. sa trestnej činnosti dopustil pomerene mladý a cca 1 rok strávil vo výkone väzby, kde následne začal viesť riadny život a z uvedeného dôvodu preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a uložil mu tiež probačný dohľad nad jeho správaním na dobu 4 rokov, za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúce sa v zákaze stretávať sa s odsúdeným F. L.. Napokon v závere prvostupňový súd veľmi stručne uviedol, že, keďže v trestnom konaní boli zaistené veci, a to hnutelné pri domovej prehliadke a bankovky o nominálnej hodnote a mene, podľa § 60 ods. 1 písm. a), c) Tr.zák. bolo rozhodnuté o prepadnutí týchto vecí a zaistenej finančnej čiastky vo výške 1.433,- Eur uloženej na účte Okresnej prokuratúry vo Zvolene, keďže tieto veci boli použité na spáchanie trestného činu, resp. finančná hotovosť bola získaná trestnou činnosťou, a preto bolo potrebné rozhodnúť o ich prepadnutí v prospech štátu.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní intervenujúci prokurátor bezprostredne po vyhlásení rozsudku podal odvolanie, pričom obhajca obžalovaného a obžalovaný prehlásili, že sa vyjadria k rozsudku v zákonom stanovenej lehote.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že podáva odvolanie, a to v neprospech obžalovaného B. Q. proti výroku o vine a treste. V prvom rade poukazuje na to, že sa nestotožňuje s hodnotením vykonaných dôkazov a závermi prvostupňového súdu k zákonnosti niektorých dôkazov. Zdôrazňuje, že prvostupňový súd neprihliadol na výpovede svedkov K. N., N. R., Q. D., G. A., F. E. z prípravného konania, kde predmetné výpovede z prípravného konania mal prvostupňový súd vyhodnotiť v kontexte s výpoveďou pôvodne spoluobžalovaného F. L., ktorý sa na páchaní trestnej činnosti mal podieľať spolu s obžalovaným B. Q., a ktorý o spôsobe a rozsahu spoločne páchanej trestnej činnosti poskytol najviac údajov a tento svedok uviedol, že ho vypovedať nikto nenútil a vypovedal dobrovoľne. Podľa názoru prokurátora nie je zrejmé, prečo súd uveril tvrdeniam týchto svedkov na hlavnom pojednávaní, že mali byť k výpovediam nútení hrozbou zo strany polície, že ak nebudú vypovedať mieneným spôsobom, bude rozšírené trestné stíhanie aj voči nim a bude podaný návrh na vzatie do väzby. V tejto súvislosti poukazuje okresný prokurátor na prítomnosť obhajcu obvineného B. Q. pri týchto procesných úkonoch a absenciu relevantným námietok. Ďalej okresný prokurátor poukazuje na skutočnosť, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, prečo súd uveril tvrdeniam svedkov o nátlaku na nich zo strany polície, kde súd len konštatuje, že podľa tvrdení svedkov, k takémuto nátlaku malo dôjsť, a že nie je v možnostiach súdu overiť tieto tvrdenia. Vo vzťahu k zavineniu, najmä s poukazom na výpovede uvedených svedkov v prípravnom konaní, ako i svedka F. L. vyslovuje názor, že obžalovaný B. Q. sa trestnej činnosti dopúšťal po dlhší čas a na viacerých osobách, a preto právna kvalifikácia použitá súdom nezodpovedá vykonaným dôkazom. Navyše poukazuje, že obžalovaný predal omamné a psychotropné látky K. N. a A. I. a zároveň ich tiež dal F. L. za účelom ďalšieho predaja jednotlivým konzumentom, čím podľa názoru okresného prokurátora naplnil skutkovú podstatu trestného činu v zmysle § 172 ods. 2 písm. c) Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm. j) Tr.zák. Ďalej v písomných dôvodoch odvolania vyslovuje svoj nesúhlas s hodnotením záznamov telekomunikačnej činnosti, tak ako ich vyhodnotil prvostupňový súd. Akcentuje pritom skutočnosť, že k prepisom telekomunikačnej činnosti boli splnené všetky zákonom vyžadované skutočnosti, ku každému záznamu je vyhotovený doslovný prepis, ktorý je opatrený podpisom spracovateľa a k jednotlivým prepisom vyhotoveným na základe rovnakého príkazu v zmysle § 115 ods. 1 Tr.por. je pripojená súhrnná správa označená ako „záznamy - zaslanie“ (č.l. 343, 355 až 358, 473 až 475), ktoré obsahom spĺňajú všetky požiadavky v zmysle § 115 ods. 6 veta prvá Tr.por. Zo správy a prepisov záznamov sú podľa názoru prokurátora uvedeného v odvolaní, zrejmé údaje o mieste a čase odpočúvania - v záhlaví každého prepisu je miesto identifikované ako sieť slovenských mobilných telekomunikačných operátorov a čas, kedy hovor bol uskutočnený. Rovnako tak označenie orgánu, ktorý záznam vyhotovil, sa nachádza v súhrnnej správe - identifikované Prezídium PZ, úrad zvláštnych policajných činností, odbor zvláštnych policajných činností Stred so sídlom v Banskej Bystrici, čo potvrdzuje podpis riaditeľa tohto útvaru. Uznáva síce, že ak súd prezentoval výhrady proti prepisom záznamov, tak tieto je možné uznať len čiastočne, a to vo vzťahu k správe na č.l. 343, ktorá nie je opatrená podpisom riaditeľa útvaru, ktorý odpočúvanie vykonal. Otázne je podľa názoru okresného prokurátora, či tento nedostatok sám o sebe spôsobil nezákonnosť dôkazu, nakoľko ostatné záznamy spĺňajú všetky zákonom vyžadované náležitosti. Vzhľadom na tieto závery mal podľa názoru okresného prokurátora prvostupňový súd prihliadnuť i na záznamy telekomunikačnej prevádzky, pretože tieto boli opatrené v súlade so zákonom a prepisy týchto záznamov taktiež zodpovedajú požiadavke zákona. Aj z tohto dôkazu podľa názoru okresného prokurátora vyplýva, že obžalovaný páchal trestnú činnosť na viacerých osobách, keďže viacerým, či už pomenovaným alebo nepomenovaným osobám predával omamné a psychotropné látky. Podaním odvolania sa domáha záveru, že prvostupňový súd ustálil skutkový stav v rozpore s výsledkami dokazovania a nadväzne aplikoval nesprávnu právnu kvalifikáciu a uložil obžalovanému i nezákonný trest, a preto sa podaním odvolania domáhal zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby krajský súd zrušil rozsudok, vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Naproti tomu obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania, ktoré bolo podané v zákonnej lehote uvádza, že odvolanie obžalovaného smeruje proti výrokom súdu, ktorým bol uznaný za vinného a smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. V písomných dôvodoch odvolania cituje procesné postupy súdu v predmetnej trestnej veci s tým, že vyslovuje názor, že prvostupňový súd neodôvodnil, prečo došlo k zmene senátu ohľadne toho, že prísediacimi sa stali G.. C. M. a Y. R.,

kde v tomto smere žiada preskúmať, či takýto postup súdu bol zákonný, a či nedošlo k porušeniu zásady v tom zmysle, že vec by mal prejednávať zákonný sudca a to sa týka aj celého senátu. Ďalej v písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného okrem prevzatej argumentácie z uznesenia krajského súdu, ktorým vec bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie poukazuje na skutočnosť, že prvostupňový súd len mechanicky prevzal tvrdenia svedkov a konštatoval, že žalujúci prokurátor neunesol dôkazné bremeno na hlavnom pojednávaní, keď neboli preukázané kvalifikačné znaky pre posudzovanie protiprávneho konania zo strany obžalovaného Q. v kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr.zák., pretože kontradiktórnym dokazovaním na hlavnom pojednávaní neboli produkované žiadne usvedčujúce dôkazy, že by sa mal obžalovaný dopúšťať trestnej činnosti na viacerých osobách po dlhší čas. V tomto smere namieta obhajca obžalovaného skutočnosť, že prvostupňový súd prevzal z obžaloby skutočnosti, že obžalovaný Q. mal nakupovať nedovolené látky od nestotožnených osôb v okrese F., E., M., kde v štyroch prípadoch mal previesť G. a sušinu rastliny V. spolu s F. L. do H. L. a v dvoch prípadoch mal na to použiť C. L. E. s tým, že táto skutočnosť nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Ďalej poukazuje na to, že v prípade prvotných výsluchov svedkov v prípravnom konaní bol opakovaný jednoduchý scenár v tom zmysle, že na základe odposluchu medzi obžalovaným a jednotlivými osobami boli tieto osoby odvezené príslušníkmi polície na výsluch mimo H. L. a bolo im oznámené, že ak nebudú usvedčovať obžalovaného Q., tak v tom prípade budú aj oni trestne stíhaní a pôjdu do väzby, kde jednotliví svedkovia všetci potvrdili tieto skutočnosti týkajúce sa takéhoto procesného postupu polície, kde jednotlivé čísla telefónneho spojenia boli zistené z odpočúvania telefónnej stanice, ktorú používal Q. a súd vyhodnotil takýto postu polície za nezákonný, a teda podľa názoru obhajoby mal vyhodnotiť aj následný postup polície vo vzťahu k týmto svedkom za nezákonný. Rovnako tak namieta aj skutočnosť, že pokiaľ boli zaistené psychotropné látky v byte na T. XX vo H. L., nepodarilo sa podľa názoru obhajoby preukázať, akým spôsobom sa tieto látky dostali do bytu, pretože aj ak boli nájdené tieto látky v byte, kde nemal obžalovaný ani trvalé ani prechodné bydlisko a zdržiaval sa v tomto byte sporadicky, tak nemožno konštatovať automaticky, že obžalovaný bol držiteľom týchto omamných a psychotropných látok. V závere písomných dôvodoch odvolania poukazuje obhajca obžalovaného na nedostatočne odôvodnený záver o prepadnutí veci, a to jednak elektronickej váhy zn. T., digitálnej mikrováhy, mobilných telefónov, G. koženkovej peňaženky s preukazom poistenca, 4 ks kariet, 3 ks bankoviek v nominálnej hodnote 1.000,- HUF a zaistenú finančnú čiastku vo výške 1.433,- Eur zloženú na účte Okresnej prokuratúry vo Zvolene. V tejto súvislosti poukazuje na to, že o prepadnutí veci bolo rozhodnuté nezákonne, nakoľko súd konštatoval, že tieto veci boli použité na páchanie trestnej činnosti a finančné prostriedky, ktoré boli zaistené, pochádzali z trestnej činnosti a preto je rozhodnutie súdu nejasné a nezrozumiteľné a je v rozpore s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Na základe podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a to i v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v konaní o dovolaní, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné, a to vo vzťahu ku skutkovým zisteniam uvedeným v rozsudku a vo vzťahu k rozhodnutiu o prepadnutí veci a o odvolaniach okresného prokurátora nedôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici v predmetnej trestnej veci opakovane, posledne pri rozhodovaní uznesením sp.zn. 3To/56/2018 zo dňa 10.05.2018 zdôraznil, že všetky skutkové závery uvedené v rozsudku musia mať oporu vo vykonaných dôkazoch. Krajský súd pritom poukazoval najmä na to, že absentujú dôkazy v tom smere, kde obžalovaný nakupoval nedovolené látky, kadiaľ ich mal prevážať, kde konkrétne ich triedil a spracovával s tým, že bolo úplne vylúčené, že by obžalovaný robil niečo s drogami v mieste svojho trvalého bydliska a pod. Prvostupňový súd síce upravil výrok rozsudku vo vzťahu k osobám, ktoré mali od obžalovaného B. Q. prevziať nedovolené látky, kde po vykonanom dokazovaní ustálil, že obžalovaný Q. predal nedovolené látky K. N. a A. I., avšak ďalšie časti skutku, tak ako mu to uložil Krajský súd v Banskej Bystrici, nechal nezmenené oproti pôvodnej obžalobe. Vykonaným dokazovaním na hlavných pojednávaniach skutkové okolnosti ohľadne zabezpečovania a prepravy týchto látok v novom zložení senátu, nebol vykonaný žiadny relevantný dôkaz, že by obžalovaný B. Q. nakupoval G. a sušenú rastlinu rodu V. v okresoch F., E., M., že by ich prevážal spolu s F. L. G. a L. E. cez okresy F., E., Q. a pod. Existuje v tomto smere jedine výpoveď spoluobžalovaného F. L. z prípravného konania s tým, že na hlavnom pojednávaní pred novým senátom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši sa odvolal na svoju výpoveď v prípravnom konaní s tým, že si už nepamätá mestá, kadiaľ prechádzali. Výpovedi tohto svedka (v minulosti spoluobžalovaného) však bude krajský súd venovať

osobitnú pozornosť v ďalšej časti zdôvodnenia svojho rozhodnutia. Okrem tejto jedinej výpovede však žiadny dôkaz o nadobudnutí nedovolených látok v okresoch E., F., Q. a o ich prevoze cez tieto okresy neexistuje. Rovnako tak v súvislosti s preukazom poistenca a 4 ks kariet a 3 ks bankoviek nominálnej hodnoty 1.000,- HUF série U. U. U. a zaistenou finančnou čiastkou vo výške 1.433,- Eur, ktoré sú uložené na účte Okresnej prokuratúry Zvolen, nebol produkován ani v prípravnom konaní a ani na hlavnom pojednávaní žiadny dôkaz o tom, že by predmetné veci pochádzali z trestnej činnosti, resp. že by boli použité na páchanie trestnej činnosti (vrátane váh, ktoré boli navrhnuté na prepadnutie v zmysle podanej obžaloby). V tejto súvislosti krajský súd opakovane akcentuje, že všetky skutkové závery, ktoré sú uvedené vo výroku rozsudku musia byť opreté o dôkazy, ktoré sú vykonané na hlavnom pojednávaní. Z uvedeného dôvodu preto krajský súd upravil výrok rozsudku z hľadiska skutkových záverov, ktoré boli dokazovaním na hlavnom pojednávaní preukázané tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici a ako ich i namietal obhajca obžalovaného v odvolaní.

Rozhodnúť o zaistených nedovolených látkach (L., G.) prokurátor v obžalobe nenavrhol.

K právnej kvalifikácii konania

S kvalifikačným znakom po dlhší čas sa krajský súd v Banskej Bystrici vysporiadal už vo svojom rozsudku 3To/118/2016 (4To) zo dňa 11.01.2017. Na týchto záveroch krajský súd v plnom rozsahu zotrváva a opakuje, že tento kvalifikačný znak po dlhší čas nebol dôkazne preukázaný výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní za dodržania kontradiktórneho charakteru hlavného pojednávania. Žiadny z vypočutých svedkov nepreukázal, že by sa obžalovaný B. Q. inkriminovaného konania dopúšťal po dlhšiu dobu ako 1 rok. V tomto pôvodnom rozhodnutí krajský súd ustálil z hľadiska vykonaného dokazovania, že obžalovaný B. Q. sa inkriminovaného konania začal dopúšťať najneskôr od leta 2014 a v týchto intenciách i upravil skutok. Z uvedených dôvodov preto ustálenie času, tak ako ich ustálil Krajský súd v Banskej Bystrici v pôvodnom rozhodnutí, považuje krajský súd za zákonné a dôvodné. V tomto smere tiež krajský súd poznamenáva, že doba páchania trestnej činnosti obž. B. Q. nebola prokurátorom napádaná ani v rámci podaného dovolania.

Vo vzťahu ku kvalifikačnému momentu „na viacerých osobách“ je zrejmé, že všetci vypočutí svedkovia v prvotných úkonoch, ktoré boli robené bezprostredne po vznesení obvinenia, a to i vrátane samotného spoluobžalovaného L., uviedli istú formu nátlaku zo strany polície, ktorá sa týkala nielen predvedenia, ale i vypočutia týchto osôb, niektorých i pod vplyvom návykových látok, a to bez účasti obhajcu.

Zo spisového materiálu aj z výpovedí svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní v novom zložení senátu vyplýva, že skutočne dňa 14.03.2015 boli vypočúvaní ako „svedkovia“ osoby K. N. na č.l. 114-116, A. I. na č.l. 122-124, N. R. na č.l. 131-133, Q. D. na č.l. 140-143 a v tom čase spoluobvinený F. L.. Paradoxne i z pripojených doručení v zadnej časti výsluchov je zrejmé, že hore uvedení svedkovia neboli na výsluch predvolávaní poštou, ale predvedení, tak ako to veľmi podrobne pred súdom popísala najmä svedkyňa N. (č.l. 958), kedy pri prechádzke s manželom a dieťaťom bola políciou odchytená na verejnom priestranstve a predvedená do M. na výsluch, t. j. za istého obmedzenia osobnej slobody. Pochybnosti prvostupňového súdu o legalite a obsahu týchto výsluchov bez prítomnosti obhajcu sú preto i podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici viac ako oprávnené. Aj krajský súd zdôrazňuje, že dôkaz získaný nezákonným donútením alebo hrozbou donútenia sa v konaní nesmie použiť a je absolútne neúčinný. Navyiac tiež krajský súd poukazuje na výpoveď svedka F. L. (predtým spoluobžalovaného) zo dňa 27.12.2018, ktorý pred súdom taktiež popísal istú formu nátlaku pri výsluchu dňa 14.03.2015 (č.l. 986). Z uvedených dôvodov preto záver prvostupňového súdu, že za vierohodné považuje výpovede svedkov, ktoré vykonal senát na hlavnom pojednávaní, a nie výpovede týchto svedkov z prípravného konania, i krajský súd považuje za správny s tým, že výsledkom takto vykonaného dokazovania sú iba dve osoby, ktoré doznali nákup zakázaných látok od obžalovaného a to K. N. a A. I..

V prípade argumentácie okresného prokurátora uvedenej v odôvodnení odvolania, že od obžalovaného B. Q. nakupoval zakázané látky F. L., je potrebné osobitne zdôrazniť, že i v prípade F. L. išlo zjavne o spoluobžalovaného, ktorý iba vďaka rozdeleniu skutkov, rozdielnej právnej kvalifikácie a v zásadne rozdielnom prístupe prokurátora k hodnoteniu jeho výpovedí, nie je v danej veci spolupáchatelom, t. j. že sa dopustil závažnej trestnej činnosti s obž. B. Q. „spoločným konaním“. Neuniklo pozornosti Krajského súdu v Banskej Bystrici, že obžalovaný F. L. nielen ako podozrivý (č.l. 80), ale i ako obvinený (č.l. 107)

uviedol viaceré osoby, ktorým predával D. a G., pričom viaceré osoby neboli ani vypočuté ako svedkovia a v konečnom dôsledku v jeho prípade bola prokurátorom použitá miernejšia kvalifikácia oproti obž. B. Q., pričom rozsudok je už právoplatný. Navyiac tiež krajský súd poznamenáva, že v kritickom čase bol obž. F. L. v podmieničnom treste odňatia slobody a napriek tomu bol zo zadržania prepustený na slobodu, hoci táto skutočnosť nemohla uniknúť pozornosti orgánov činných v trestnom konaní. Za takejto situácie preto výpoveď tohto svedka je viac ako nevierohodná a irelevantná vo vzťahu ku kvalifikácii „na viacerých osobách“ a i vo vzťahu k ďalším skutkovým okolnostiam.

Vo vzťahu k legalite záznamov telekomunikačnej činnosti, ktoré prvostupňový súd vyhodnotil ako nezákonné dôkazy a ktoré hodnotenie napáda okresný prokurátor v dôvodoch odvolania, treba uviesť nasledovné.

Podľa § 115 ods. 6 Tr.por. ak sa má záznam telekomunikačnej prevádzky použiť ako dôkaz, treba k nemu pripojiť, ak to vyhotovený záznam umožňuje, doslovný prepis záznamu, ktorý vyhotoví príslušník Policajného zboru vykonávajúci odpočúvanie, v rozsahu zistených skutočností významných pre trestné konanie, s uvedením údajov o mieste, čase, orgáne, ktorý záznam vyhotovil, a zákonnosti vykonávania odpočúvania. Záznam telekomunikačnej prevádzky sa na vhodných elektronických nosičoch uchováva v celosti v spise, ktorých kópie si môže vyžiadať prokurátor a obvinený alebo obhajca. Po ukončení odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky si obvinený alebo obhajca môžu na svoje náklady vyhotoviť prepis záznamu telekomunikačnej prevádzky v rozsahu, v akom to uznajú za vhodné. Povinnosti uvedené v prvej vete sa na nich vzťahujú primerane. Hodnovernosť prepisu posudzuje súd. Ak bol prepis záznamu vyhotovený v prípravnom konaní, predseda senátu môže nariadiť jeho doplnenie, ktoré vyhotoví príslušník Policajného zboru uvedený v prvej vete. Doslovný prepis záznamu v cudzom jazyku a doplnenie doslovného prepisu záznamu v cudzom jazyku môže vyhotoviť tlmočník. Pri pribratí tlmočníka sa postupuje primerane podľa § 28. Do spisu sa zakladá prepis záznamu telekomunikačnej prevádzky, ktorý sa neutajuje, podpísaný príslušníkom Policajného zboru alebo tlmočníkom, ktorý ho vyhotovil; ak doslovný prepis záznamu obsahuje utajovanú skutočnosť, utajuje sa podľa predpisov o ochrane utajovaných skutočností. Záznam telekomunikačnej prevádzky sa môže použiť ako dôkaz až po skončení odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky. V prípravnom konaní, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu, možno predložiť záznam telekomunikačnej prevádzky súdu aj bez prepisu tohto záznamu, ak zo sprievodnej správy vyplývajú údaje o mieste, čase, orgáne, ktorý záznam vyhotovil, a zákonnosti vykonávania odpočúvania, ako aj o osobách, ktorých sa záznam telekomunikačnej prevádzky týka, a záznam telekomunikačnej prevádzky je zrozumiteľný.

Podľa § 270 ods. 2 Tr.por. zvukový, obrazový alebo obrazovo-zvukový záznam sa ako dôkaz vykoná na technickom zariadení, a to oboznámením celého záznamu alebo jeho časti, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti. Ak to povaha dôkazu pripúšťa, môže sa vykonať aj oboznámením jeho celého písomného prepisu alebo jeho časti, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti. Súčasťou výkonu tohto dôkazu je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že prvostupňový súd vyžiadol a oboznámil spisy okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. OSBB-V-192/2014, sp.zn. OSBB-V-193/2014 a OSBB-V-22/2015. Z ust. § 115 ods. 6 Tr.por. jednoznačne vyplýva, že hodnovernosť prepisu posudzuje súd. Pokiaľ súd má pochybnosti o zákonom odpočúvaní, mal v zmysle hore uvedeného zákonného ustanovenia skúmať, či záznam predložený políciou obsahuje údaje o mieste, čase, orgáne, ktorý záznam vyhotovil, najmä však o zákonnosť vykonávania odpočúvania. Je zrejmé, že hoci v správach je uvedené, že súčasťou sú i CD nosiče, v spise sa však nenachádzajú, čo považuje krajský súd za zásadný nedostatok. Chýbajú taktiež výpovede osôb, na ktorých boli vedené telefóny a to výsluchu osôb D. L. a W. R., prokurátor ich však nenavrhol vypočuť. Zo zápisnice hlavného pojednávania z č.l 286 však vyplýva, že intervenujúci prokurátor prehlásil, že: „nežiada čítať doslovný prepis záznamov.“ Z tohto postoja okresného prokurátora na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že dôkaz vykonaný prečítaním záznamov a odposluchov nebol vykonaný a preto nemohol byť ani súdom hodnotený ako dôkaz. Zo zápisnice z hlavného pojednávania tiež vyplýva, že prokurátor v závere hlavného pojednávania nemal ani ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania (č.l. 986). Na druhej strane však prokurátor v dôvodoch odvolania poukazuje na tento dôkaz. Samotná skutočnosť, že nariadenie odposluchov bolo legálne a že na hlavnom pojednávaní bol prečítaný vzhľadom na postoj prokurátora len zoznam uskutočnených hovorov, nehovorí nič obsahu záznamov a takto vykonaný dôkazy je vo vzťahu ku kvalifikácii „na viacerých osobách“, resp. po dlhší čas, úplne neúčinný. Absentuje preto preukázanie rozsahu zistených skutočností významných pre trestné konanie. Tento zásadný procesný nedostatok spôsobuje potom i

neúčinnosť tohto dôkazu a preto argumentácia uvedená prokurátorom v odvolaní je úplne bezpredmetná (§ 2 ods. 19 Tr.por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak). Krajský súd len poznamenáva, že na tento nedostatok upozornil už v minulosti.

I v prípade skutkových zistení už v predchádzajúcich rozhodnutiach v tejto trestnej veci krajský súd poukazoval na absenciu relevantných dôkazov týkajúcich sa kde konkrétne obž. B. Q. zabezpečil nedovolené látky, kadiaľ a s kým ich prevážal, kde boli nájdené nedovolené látky, kde dochádzalo k váženiu a baleniu na jednotlivé dávky a aké konkrétne váhy používal a čo konkrétne bolo zaistené políciou pri zaisťovacích úkonoch a pod.

Pri dokumentovaní takejto závažnej trestnej činnosti musia byť všetky tieto skutočnosti zdokumentované, pričom musia tvoriť súčasť skutku a jednotlivé dôkazy musia byť zamerané tiež na ďalšie skutočnosti významné pre rozhodnutie o vine a treste a to i vrátane trestu prepadnutia veci (vlastníctvo veci). Okrem výpovede F. L. z prípravného konania, ktorú krajský súd už rozviedol ako nevierohodnú, zo zápisnice z hlavného pojednávania na č.l. 985-988, kedy bol F. L. vypočutý ako svedok, však žiadne takéto relevantné skutočnosti nevyplývajú. Tento svedok (v minulosti spoluobžalovaný) nevedel sa vyjadriť k tomu, či jeho otec prevážal nejaké drogy a v ostatných podrobnostiach odkázal na svoju výpoveď z prípravného konania. I výpoveď svedka C. L. pred senátom v novom zložení bola zásadným spôsobom odlišná od jeho predchádzajúcich výpovedí, najmä z prípravného konania. Intervenujúci prokurátor síce v tomto prípade zareagoval na rozpory vo výpovedi tohto svedka na hlavnom pojednávaní a to prečítaním zápisnice z prípravného konania, avšak tento svedok uviedol, že trvá na tom, čo uviedol na poslednom hlavnom pojednávaní. I táto zmena výpovede vnáša taktiež z časti pochybnosti o jednotlivých úkonoch vykonaných v prípravnom konaní.

Vo vzťahu k zaisteným veciam, ktoré prokurátor navrhol v obžalobe na prepadnutie veci a to elektronickej váhy, digitálnych mikrováh (2ks), preukazu poistenca a 4 ks kariet, 3 ks bankoviek nominálnej hodnote 1 000 HUF a zaistenie finančnej čiastky vo výške 1 433,- € nebol nielen v prípravnom konaní, ale ani na hlavnom pojednávaní vykonaný žiadny relevantný dôkaz, či tieto veci boli použité na spáchanie trestnej činnosti, resp. že či ich páchatel získal trestným činom. Z expertízy mikrováh vyplýva, že táto bola negatívna a rovnako ničím bližším nebolo objasnené, o aké 4 ks kariet išlo, ktoré boli nájdené v peňaženke, taktiež ani 3 ks bankoviek v nominálnej hodnote 1 000 HUF neboli dokumentované ako súvisia so skutkovým stavom, taktiež ani finančná čiastka 1 433,- € nebola predmetom dokazovania a to nielen z hľadiska vlastníctva, ale i pôvodu týchto finančných prostriedkov. Jedinou výnimkou sú mobilné telefóny a G. peňaženka, kde zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplýva, že v G. peňaženke boli nájdené skladačky sušiny L. E. a telefóny boli použité so zákonným súhlasom na odposluchy a je teda zrejmé, že tieto telefóny boli použité na páchanie trestnej činnosti. V zmysle námietok obhajcu uvedených v odvolaní preto krajský súd napravil skutkové okolnosti, ktoré boli dokazovaním na hlavnom pojednávaní jednoznačne a nepochybné preukázané a upravil tiež výrok o prepadnutí veci.

Vykonaným dokazovaním však bola i podľa názoru krajského súdu nepochybné preukázaná držba a prechovávanie G. ako aj sušenej drviny rastliny V. v rozsahu, v akom je uvedená v rozsudku. Za nepochybné tiež krajský súd považuje skutočnosť, že s týmito nedovolenými látkami disponovali predovšetkým obž. B. Q. a nepochybné aj F. L.. S poukazom na už uvedené pochybnosti pri výpovediach šiestich svedkov, ktorých navrhol vypočuť prokurátor, mal však krajský súd rovnako ako prvostupňový súd za to, že reálny predaj bol preukázaný len u svedkyne K. N. a A. I.. Výsluchy ostatných osôb z prípravného konania vzhľadom na pochybnosti o legalite prvotných úkonov považoval i krajský súd za nevierohodné a práve naopak, za vierohodné považoval ich výpovede na hlavnom pojednávaní pred novým senátom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši. Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s právnou kvalifikáciou konania tak, ako ju uviedol prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia a sčasti upravil skutkové zistenia vo výroku rozsudku a v neposlednom rade i rozhodol o prepadnutí veci, u ktorých neboli pochybnosti o tom, že boli použité na páchanie, resp. v súvislosti s páchaním trestnej činnosti. V ostatných prípadoch, vzhľadom na absenciu akýchkoľvek relevantných dôkazov, nemohol súd rozhodnúť o prepadnutí veci.

Záverom preto treba uviesť, že v danej konkrétnej veci, hoci táto bola pomerne dobre rozpracovaná, prokurátor neuniesol na hlavnom pojednávaní dôkazné bremeno vo vzťahu ku kvalifikácii, ktorú použil v

obžalobe a preto krajský súd považoval odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a rovnako tak s poukazom na hore uvedené dôvody považoval z časti za nedôvodné i odvolanie obžalovaného.

Z hore uvedených dôvodov bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. V prípade žiadosti obhajcu o preskúmanie zákonnosti novozloženého senátu, ktorý vo veci rozhodoval, krajský súd uvádza, že nezistil v tomto smere žiadne pochybenie. Po odchode pôvodnej zákonnej sudkyne do dôchodku bola vec riadne pridelená generátorom do senátu, ktorý má v zmysle rozvrhu práce i vopred stanovených prísediach.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.